

עפ"ת (חיפה) 18133-10-25 - סמרי גלאל נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 18133-10-25 - סמרי גלאל נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 18133-10-25

סמרי גלאל

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

[17.11.2025]

כבוד השופט זיו אריאלי

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת בית משפט לתעבורה בעכו מיום 4.9.25, במסגרתה נדחתה בקשת המערער להארכת מועד להישפט בגין הודעת תשלום קנס שמספרה 90529862808 [המ"ש 6248-08-25].
 2. בתמצית: ביום 3.2.25 הונפקה בעניינו של המערער הודעת תשלום הקנס הנ"ל. על פי המפורט בה, ביום 1.2.25 בשעת צהריים נסע המערער בכביש 70 במהירות של 123 קמ"ש, בקטע כביש בו המהירות המרבית המותרת היא 90 קמ"ש.
 3. ביום 13.8.25 הגיש המערער בקשה להארכת מועד להישפט. בבקשה נטען כי למערער נודע על דבר קיומו של הדו"ח לפני ימים אחדים, הוא מעולם לא קיבל אותו בדואר ובירור שערך העלה כי דבר הדואר האמור חזר בציון "לא נדרש". נטען כי אין המדובר במסירה כדין. נטען בנוסף כי הושמטו מאישור המסירה פרטים מהותיים, כגון פרטי מוסר ההודעה, תאריך המסירה, אופן ביצועה ועוד. נטען, לעניין החשש לעיוות דין, כי דין הודעת תשלום הקנס להתבטל מחמת התיישנות. עוד נטען כי במועד האמור לא נהג המערער ברכב.
 4. המשיבה התנגדה לבקשה. נטען כי דבר הדואר חזר בציון 'לא נדרש' ביום 20.3.25, ויש לראותו לפיכך כדבר דואר אשר נמסר כדין.
 5. בית המשפט קמא דחה את הבקשה, תוך שנקבע כי היה על המערער להגיש בקשתו להישפט עד יום 3.6.25, ואין בפיו של המערער טעמים המצדיקים הארכת מועד, נוכח העובדה כי בוצעה מסירה כדין ביום 19.3.25. טענת המערער כי לא נהג ברכב - נטענה בעלמא, ואין חשש לעיוות דין.
- מכאן הערעור.

6. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים נחה דעתי כי דין הערעור להידחות.
7. ככלל, בית המשפט יעתר לבקשה להארכת מועד להישפט אם קיימת סיבה מוצדקת המסבירה את האיחור בהגשת הבקשה להישפט, או אם השתכנע בית המשפט כי דחיית הבקשה עלולה לגרום לעיוות דין.
8. כעולה מאישור המסירה שצורף לתגובת המשיבה בבית המשפט קמא - הודעת תשלום הקנס נשלחה בדואר רשום לכתובתו של המערער וחזרה בציון "לא נדרש". אישור המסירה כולל את מספר הדו"ח, שמו של המבקש, ת.ז. שלו, כתובתו, תאריך המסירה וכן חתימה של עובד הדואר. משכך, הרי שחלה חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א' לתקנות סדר הדין הפלילי. חזקה זו מעבירה את הנטל אל המערער, להוכיח כי ההודעה לא התקבלה על ידו מסיבות שאינן תלויות בו ולא בשל הימנעות מלקבל את דבר הדואר. לא די בטענה בעלמא "לא קיבלתי" כדי להרים את הנטל האמור [השווה עפ"ת (חיפה) 34799-04-22 טבאש נ' מדינת ישראל (6.6.22); עפ"ת (חיפה) 2047-09-22 סלומן נ' מדינת ישראל (24.10.22)]. בנוסף, נקבע לא אחת כי לא די בטענות בדבר פגמים וחוסרים באישור המסירה. על המערער לשכנע באמצעות ראיות, מסמכים או בירור שנערך ברשות הדואר, כי אי קבלת הדואר לא נובעת מכך שנמנע מלקבלו [ר' למשל עפ"ת (חיפה) 55593-04-25 עוויסאת נ' מדינת ישראל (8.5.25)].
9. יישום האמור על ענייננו מלמד כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא, עת קבע כי המערער לא הרים את הנטל המוטל עליו להוכיח כי אי קבלת דבר הדואר שנשלח אליו - לא נעוצה בהימנעות של המערער מלדרוש את דבר הדואר.
10. לעניין החשש לעיוות דין - נקבע לא אחת בפסיקה כי טענת "לא נהגתי" אינה מקימה חשש לעיוות דין המצדיקה הארכת מועד להישפט, וזאת אף אם צורף תצהיר של נהג אחר המאשר כי הוא זה שנהג ברכב (דבר אשר לא נעשה בענייננו). ר' בהקשר זה רע"פ 4849/24 אלבז נ' מדינת ישראל (5.8.24); עפ"ת (חיפה) 59787-01-25 אכלאאוג נ' מדינת ישראל (6.2.25).
11. אף אין ממש בטענת המערער כי העבירה התיישנה בחלוף 4 חודשים מיום ביצוע העבירה. שהרי העבירה בוצעה ביום 1.2.25 והמסירה בוצעה ביום 19.3.25, ומכאן שהודעת המאשימה למערער על דבר ביצוע העבירה - בוצעה עוד קודם לכן.
12. אשר לטענת המערער כי במסגרת בקשה אחרת ביחס להודעת תשלום קנס שונה בה קיבל בית משפט לתעבורה בחיפה את בקשתו והאריך את המועד להישפט [המ"ש 6744-08-25] - הרי שאין בה לטעמי כדי לסייע למערער. שם דובר בהחלטה שאינה מנומקת, אשר ניתנה לאחר שהמשיבה לא הגיבה לבקשה, ומכאן שלא ניתן ללמוד מהחלטה זו דבר, ואין בה כדי להשליך על גורלה של הבקשה שלפניי.
13. סיכומי של דבר - לא קמה עילה להתערבות בהחלטת בית המשפט קמא.
- הערעור נדחה לפיכך.
- המזכירות תעביר את העתק פסק הדין לצדדים.
- ניתן היום, כ"ו חשוון תשפ"ו, 17 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.